

Handle-identitet på AT Protocol

Fra Auth0 til decentraliseret login på Aesthetic Computer
ATProto OAuth, handle-verifikation og portabel kreativ identitet

@jeffrey

Aesthetic.Computer

ORCID: 0009-0007-4460-4913

<https://aesthetic.computer>

[arbejdsudkast — ikke til citation]

Abstrakt. Aesthetic Computer autentificerer i øjeblikket brugere gennem Auth0 og opretholder en parallel identitet på en selvhostet AT Protocol Personal Data Server (PDS) på at.aesthetic.computer. Hver verificeret bruger modtager en DID og et PDS-handle, men autentificering foregår gennem en centraliseret OAuth-udbyder. Vi foreslår at sammenlægge denne duale identitetsarkitektur ved at adoptere AT Protocol OAuth [Bluesky PBC, 2024d] som primær login-metode, hvilket gør det muligt for alle med en Bluesky- eller ATProto-identitet at autentificere sig direkte og få det tilsvarende handle på Aesthetic Computer. Denne artikel gennemgår AT Protocol-identitetsstakken—DID'er, handle-verifikation, OAuth 2.1 med DPoP og PAR—undersøger, hvordan pckt.blog og andre ATProto-native applikationer implementerer decentraliseret login [pckt.blog, 2025], kortlægger den nuværende AC-autentificeringsarkitektur og foreslår en faseinddelt migration fra Auth0-afhængighed til AT Protocol-først-identitet. Det centrale argument: på en platform, der allerede kører sin egen PDS og udsteder sine egne DID'er, er den centraliserede identitetsudbyder det vestigiale organ. At fjerne den forenkler stakken, eliminerer en betalt afhængighed og gør AC til en førsteklases borger i det fødererede sociale web.

1. INTRODUKTION

Identitet på webben er et udlejerproblem. Du ejer ikke dit handle på Twitter, dit brugernavn på Instagram eller

dit login på nogen platform, der kan slette din konto. AT Protocol [Bluesky PBC, 2024e]—den decentraliserede sociale netværksprotokol bag Bluesky—foreslår en anden ordning: din identitet er et kryptografisk nøglepar, dit handle er et domænenavn, du kontrollerer, og dine data ligger på en Personal Data Server, som du kan flytte mellem udbydere.

Aesthetic Computer har opereret med et hybrid identitetssystem siden 2024. Auth0 [Auth0 by Okta, 2024] håndterer autentificering: OAuth 2.0 med PKCE, refresh tokens og en administreret brugerdatabase. Separat udsteder en selvhostet PDS på `at.aesthetic.computer` ATPROTO-identiteter for hver verificeret bruger. Resultatet er et fordoblet system: to identiteter per bruger, to credential-lagre, to handle-synkroniseringsveje og et betalt Auth0-abonnement, der bygger bro over kløften.

Denne artikel spørger: hvad nu hvis PDS'en er identitetsudbyderen?

Svaret er ikke hypotetisk. `pckt.blog` [pckt.blog, 2025], en blogplatform bygget på AT Protocol, autentificerer brugere udelukkende gennem AT Protocol OAuth. Brugere logger ind med deres Bluesky-handle, deres selvhostede PDS eller enhver kompatibel identitetsudbyder. Ingen Auth0, ingen Firebase, ingen centraliseret brugerdatabase. Indholdet synkroniseres til brugerens egen PDS ved hjælp af delte lexicons fra `Standard.site` [Standard.site, 2025].

Vi undersøger, hvordan denne model gælder for Aesthetic Computer—en kreativ computing-platform med 600+ interaktive pieces, multiplayer-sessioner, et KidLisp-programmeringssprog og et native bare-metal OS [Jeffrey, 2026]—og foreslår en faseinddelt migration, der bevarer bagudkompatibilitet, mens den bevæger sig mod decentraliseret identitet.

2. NUVÆRENDE ARKITEKTUR

2.1 Auth0 som identitetsudbyder

Autentificering foregår gennem Auth0's SPA SDK. Ved sideindlæsning tjekker `boot.mjs` `localStorage` for cached Auth0-tilstand. Hvis en session eksisterer (eller et OAuth-callback detekteres), initialiserer den Auth0-klienten med PKCE og refresh tokens, udveksler autorisationskoder for access tokens og henter brugerprofilen. Auth0's `sub`-felt (f.eks. `auth0|abc123` eller `google-oauth2|xyz`) fungerer som den interne brugeridentifikator.

```
// boot.mjs: current Auth0 flow
const auth0 = await createAuth0Client({
  domain: "hi.aesthetic.computer",
  clientId: "LVdZaM...",
  cacheLocation: "localStorage",
  useRefreshTokens: true,
});
const user = await auth0.getUser();
// { sub, email, email_verified, ... }
```

2.2 Handle-systemet

Handles gemmes i en MongoDB `@handles`-collection, der mapper Auth0 `sub` til en streng på 1–16 alfanumeriske tegn (med `.` og `_` tilladt). Validering håndhæver ingen indledende/afsluttende tegnsætning, case-insensitiv unikhed og profanitetsfiltrering. Handles er den primære brugervendte identitet: URL-adresserbare (`@handle/piece-name`), synlige i chat og oplæst af AC Native OS.

2.3 ATPROTO-skyggeidentitet

Ved første e-mail-verifikation udløser en Auth0-webhook `createAtprotoAccount()`, som:

1. Genererer en adgangskode på 32 tegn
2. Opretter en invitationskode på PDS'en
3. Opretter en konto på `handle.at.aesthetic.computer`
4. Gemmer DID, handle og krypteret adgangskode i MongoDB (`users.atproto`)

Når en bruger ændrer sit AC-handle, synkroniserer `updateAtprotoHandle()` ændringen til PDS'en. Indhold (malerier, stemninger, KidLisp-snippets, tapes, nyheder) spejles til PDS'en via seks brugerdefinerede lexicons (`computer.aesthetic.*`). ATPROTO-identiteten er reel og funktionel—men brugeren autentificerer sig aldrig gennem den. Det er en skyggeidentitet: til stede, synkroniseret, men ikke suveræn.

2.4 Duplikeringsproblemet

Denne arkitektur medfører:

- To credential-lagre (Auth0 + PDS)
- To handle-navnerum (AC-handles + PDS-handles)
- To synkroniseringsveje (handle-ændringer propagerer Auth0 → MongoDB → PDS)
- En betalt afhængighed (Auth0-abonnement)
- Ingen interoperabilitet (en Bluesky-bruger kan ikke logge ind på AC med sin eksisterende identitet)

PDS'en ved allerede, hvem hver bruger er. Den gemmer allerede deres DID, deres handle, deres indhold. Auth0-laget tilføjer omkostninger og kompleksitet uden at tilføje kapabilitet, som PDS'en ikke kan levere.

3. AT PROTOCOL-IDENTITETSSTAKKEN

At forstå migrationen kræver forståelse af de tre lag i AT Protocol-identitet: DID'er, handles og OAuth.

3.1 Decentraliserede identifikatorer (DID'er)

En DID [W3C, 2022, Bluesky PBC, 2024b] er en persistent, kryptografisk verificerbar identifikator. AT Protocol bruger primært `did:plc`, en metode designet til stærk konsistens, høj tilgængelighed og nøglerotation uden tab af identitet. Hver DID opløses til et dokument, der indeholder:

- En **signeringsnøgle** (P-256 eller K-256) [Bluesky

[PBC, 2024a] til autentificering af repository-opdateringer

- **Rotationsnøgler** til kontogendannelse
- Et **PDS-endpoint URL**
- Brugers aktuelle **handle**

DID'en er den stabile identitet. Handles ændrer sig; nøgler roteres; PDS-udbydere kommer og går. DID'en forbliver. AC udsteder allerede DID'er for hver bruger gennem sin PDS. Infrastrukturen eksisterer.

3.2 Handle-verifikation

Et AT Protocol-handle [Bluesky PBC, 2024c] er et domænenavn, der opløses bidirektionelt til en DID. Verifikation bruger to metoder:

DNS TXT: Placer en record på `_atproto.example.com`:

```
_atproto.example.com TXT "did=did:plc:abc..."
```

HTTPS Well-Known: Server DID'en på:

```
GET /.well-known/atproto-did
Response: did:plc:abc...
```

Begge metoder kræver, at handle opløses til DID'en og at DID-dokumentet hævder handle tilbage. Denne bidirektionelle verifikation betyder: hvis du kontrollerer domænet, kontrollerer du handle. Ingen central myndighed tildeler handles; DNS er myndigheden.

For AC betyder dette, at `jeffrey.at.aesthetic.computer` er et reelt, verificerbart ATProto-handle, fordi AC kontrollerer både DNS'en og PDS'en. Men det betyder også, at en bruger, der allerede ejer `alice.bsky.social` eller `alice.dev`, har en kryptografisk verificeret identitet, som AC kan stole på uden en adgangskode.

3.3 ATProto OAuth

AT Protocol OAuth-specifikationen [Bluesky PBC, 2024d] udvider OAuth 2.1 med tre obligatoriske sikkerhedsmekanismer:

PKCE (Proof Key for Code Exchange) [Sakimura et al., 2015]: Forhindrer aflytning af autorisationskoder. Klienten genererer en tilfældig verifier, sender dens hash med autorisationsforespørgslen og beviser besiddelse af den originale verifier under token-udveksling.

PAR (Pushed Authorization Requests) [Lodderstedt et al., 2021]: Klienten indsender autorisationsparametre via POST til autorisationsserveren *inden* brugeren omdirigeres. Dette forhindrer parameter-manipulation i omdirigerings-URL'en.

DPoP (Demonstrating Proof of Possession) [Fett et al., 2023]: Hver forespørgsel inkluderer en signeret JWT, der beviser, at klienten besidder den private nøgle associeret med tokenet. Selv hvis et access token lækkes, kan det ikke bruges af en anden klient.

3.3.1 Klientidentifikation

I modsætning til traditionel OAuth kræver AT Protocol ikke forhåndsregistrering hos hver autorisationsserver. I stedet publicerer klienter metadata på en offentlig HTTPS-URL:

```
// aesthetic.computer/oauth/client-metadata.json
{
  "client_id": "https://aesthetic.computer/...",
  "client_name": "Aesthetic Computer",
  "redirect_uris": ["https://..."],
  "grant_types": ["authorization_code"],
  "dpop_bound_access_tokens": true
}
```

Enhver PDS kan opdage og verificere klienten ved at hente denne URL. Ingen forhåndsdelte hemmeligheder, ingen app store-registrering, ingen API-nøgle-administration.

3.3.2 Flowet

1. Brugeren indtaster sit handle (f.eks. `alice.bsky.social`)
2. Klienten opløser handle → DID → PDS-endpoint → autorisationsserver
3. Klienten pusher autorisationsparametre via PAR
4. Brugeren omdirigeres til sin PDS's autorisations-UI
5. Brugeren godkender; PDS'en omdirigerer tilbage med autorisationskode
6. Klienten udveksler kode for DPoP-bundet access token
7. Klienten verificerer, at den returnerede DID matcher den forventede identitet

Den afgørende forskel fra Auth0: brugeren autentificerer sig med *sin egen server*. AC ser aldrig en adgangskode. PDS'en—hvad enten det er Bluesky's, AC's egen eller en selvhostet instans—er identitetsmyndigheden.

4. CASESTUDIE: PCKT.BLOG

`pckt.blog` [pckt.blog, 2025] er en blogplatform, der autentificerer udelukkende gennem AT Protocol OAuth. Dens implementering demonstrerer den praktiske levedygtighed af ATProto-only-autentificering for en indholdsplatform.

4.1 Autentificering

Brugere logger ind ved at indtaste deres ATProto-handle. `pckt.blog` opløser handle, opdager autorisationsserveren og igangsætter OAuth-flowet. Brugeren godkender på sin PDS (Bluesky, Blacksky, en selvhostet server). `pckt.blog` modtager et DPoP-bundet access token og brugers DID. Ingen adgangskoder gemmes. Ingen separat brugerdatabase vedligeholdes.

4.2 Datasuverænitet

Indhold synkroniseres til brugerens egen PDS ved hjælp af Standard.site-lexicons [Standard.site, 2025]:

- `site.standard.publication` — blogsamlinger
- `site.standard.document` — individuelle artikler
- `site.standard.graph.subscription` — følge-relationer

Hvis `pckt.blog` forsvinder, forbliver brugerens indhold på deres PDS, tilgængeligt for enhver kompatibel læser. Dette er løftet fra ATPProto: platformen er en visning, ikke en silo.

4.3 Implikationer for AC

`pckt.blog` beviser, at en indholdsorienteret platform kan operere udelukkende på ATPProto-identitet. Parallellerne til AC er direkte:

- `pckt.blog` publicerer artikler; AC publicerer pieces, malerier og stemninger
- `pckt.blog` bruger Standard.site-lexicons; AC har seks brugerdefinerede `computer.aesthetic.*-lexicons`
- `pckt.blog`'s brugere ejer deres indhold på deres PDS; AC spejler allerede indhold til sin PDS
- Begge er Node.js/JavaScript-applikationer

Kløften: `pckt.blog` blev bygget ATPProto-nativt. AC har en eksisterende Auth0-brugerbaseret, der skal migreres elegant.

5. FORESLÅET MIGRATION

5.1 Fase 1: ATPProto OAuth som sekundær login

Tilføj “Log ind med Bluesky” ved siden af Auth0, uden at fjerne Auth0.

Infrastruktur:

1. Publicer klientmetadata på `aesthetic.computer/oauth/client-metadata.json`
2. Tilføj `@atproto/oauth-client-node` [Bluesky PBC, 2024f] til backend'en
3. Opret to nye Netlify-funktioner:
 - `POST /api/atproto-auth/start` — opløs handle, PAR, omdiriger
 - `GET /api/atproto-auth/callback` — kodeudveksling med DPoP
4. Gem sessioner i Redis (DID, handle, DPoP-nøglepar, tokens)

Klientflow: En ny “Log ind med Bluesky”-knap i `boot.mjs` udløser ATPProto OAuth-flowet. Ved succes udfyldes `window.acUSER` fra ATPProto-sessionen (DID som sub, handle, ingen e-mail medmindre brugeren angiver en). Piece API-overfladen er identisk—pieces ser en bruger med et handle, uanset hvilken auth-sti der oprettede sessionen.

5.2 Fase 2: Handle-brobygning

Når en bruger logger ind via ATPProto, byg bro for deres handle til AC:

1. Udtræk brugernavnet fra ATPProto-handlet (f.eks. `alice` fra `alice.bsky.social`)
2. Tjek tilgængelighed mod AC `@handles-collection`'en
3. Hvis tilgængelig og gyldig (1–16 tegn, alfanumerisk), tilbyd ét-klik-reservation
4. Hvis optaget, tjek om den eksisterende ejers e-mail matcher—tilbyd kontosammenkobling
5. Hvis optaget af en anden, bed om et alternativ
6. Gem en DID ↔ AC sub-mapping i MongoDB til fremtidige logins

Brugerdefinerede domæne-handles (f.eks. `alice.dev`) kræver, at brugeren manuelt vælger et AC-handle, da domænet i sig selv muligvis ikke mapper til en gyldig handle-streng.

5.3 Fase 3: Identitetssammenkobling

Eksisterende Auth0-brugere kan koble deres ATPProto-identitet:

1. Fra kontoindstillinger, igangsæt ATPProto OAuth
2. Ved succes, gem den eksterne DID sammen med Auth0 sub
3. Fremtidige logins accepterer begge auth-stier
4. Indhold kan valgfrit synkroniseres til brugerens eksterne PDS (ikke kun AC's PDS)

Denne fase forvandler det eksisterende `users.atproto`-felt fra en skyggeidentitet til en førsteklasses identitetsskobling.

5.4 Fase 4: ATPProto-primær

Når migrationen er valideret:

1. Nye tilmeldinger bruger som standard ATPProto OAuth (opretter konti på AC's PDS)
2. Auth0 forbliver som en legacy-sti for eksisterende brugere
3. Gradvis udfasning af Auth0 efterhånden som brugere kobler deres ATPProto-identiteter
4. Fjern Auth0-afhængighed, eliminer abonnementsomkostning

5.5 PDS-routing

En central arkitektonisk beslutning: hvor skal indholdet hen?

- **Auth0-only-brugere:** indhold synkroniseres til AC's PDS (nuværende adfærd)
- **ATProto-brugere med eksterne PDS:** indhold synkroniseres til deres PDS
- **ATProto-brugere på AC's PDS:** indhold forbliver på AC's PDS

Dette betyder, at backend-synkroniseringsfunktionerne (`media-atproto.mjs`, `painting-atproto.mjs` osv.) har brug for en betinget sti: opløs brugerens PDS-endpoint fra deres DID-dokument og skriv til det endpoint i stedet for at antage AC's PDS.

6. HANDLE-SEMANTIK

Handlet er den mest menneskesynlige del af identitetsstakken, og migrationen rejser spørgsmål om, hvad et handle *betyder*.

6.1 Nuværende handle-model

I dag er et AC-handle:

- En streng på 1–16 tegn, først til mølle
- Unikt inden for AC-navnerummet
- Brugt til URL'er (@alice/painting), chat og OS-personalisering
- Gemt i MongoDB, cached i Redis
- Spejlet til PDS'en som `alice.at.aesthetic.computer`

6.2 ATPProto-handle-model

Et ATPProto-handle er:

- Et domænenavn (ethvert gyldigt DNS-navn)
- Verificeret bidirektionelt mod en DID
- Globalt unikt via DNS-autoritet
- Portabelt på tværs af tjenester

6.3 Brobygning mellem modellerne

Forslaget: et AC-handle er et *alias*, der mapper til en DID. Sandhedskilden flyttes fra MongoDB til DID-laget. Flere login-metoder (Auth0, ATPProto OAuth) opløses til den samme DID, som opløses til det samme AC-handle.

For AC Native OS [@jeffrey, 2026], hvor handlet er indskrevet i `config.json` på boot-partitionen, betyder dette, at enhedens identitet er understøttet af en kryptografisk identitet. “Hej @alice” på boot-skærmen betyder Alices DID, Alices signeringsnøgle, Alices portabel identitet—ikke blot en streng i en konfigurationsfil.

7. ÅBNE SPØRGSMÅL

Handle-prioritet. Hvis `alice` er ureserveret på AC, men `alice.bsky.social` logger ind, skal hun så automatisk få det? Først til mølle er simpelt, men tillader squatting. ATPProto-verificeret prioritet er mere retfærdigt, men tilføjer kompleksitet.

E-mail-krav. Auth0 leverer verificeret e-mail til kontogendannelse. ATPProto OAuth garanterer ikke e-mail. Skal AC kræve en e-mail til fulde kontofunktioner (køb, notifikationer)?

Multi-tenant. AC driver en anden tenant (sotce) med separat Auth0. Hvordan mapper ATPProto-identiteter på tværs af tenants? DID'en er tenant-agnostisk, hvilket kan forenkle identitet på tværs af tenants.

Sessionsserver. Realtidsfunktioner (chat, multiplayer) autentificerer via Auth0-tokens videresendt gennem WebSocket. Sessionsserveren skal acceptere ATPProto-udstedte tokens eller et samlet sessions-token.

Enhedsparring. AC Native OS parrer via en 6-tegns

kode udvekslet gennem Auth0. ATPProto-ækvivalenten: scan en QR-kode, der igangsætter et OAuth-flow på telefonen og leverer tokens til enheden.

Admin-identitet. Admin er i øjeblikket `handle === "jeffrey" && sub === ADMIN_SUB`. Under ATPProto-først-auth er `admin did === admin_did`—renere, kryptografisk forankret.

8. RELATERET ARBEJDE

Decentraliseret identitet. W3C DID-specifikationen [W3C, 2022] udgør den formelle ramme for decentraliserede identifikatorer. AT Protocols `did:plc`-metode [Bluesky PBC, 2024b] udvider dette med stærke konsistensgarantier og en centraliseret-men-auditerbar mappe på `plc.directory`. Dette er et pragmatisk kompromis: fuld decentralisering af identitetsopløsning forbliver et åbent problem, og `did:plc` bytter noget decentralisering for operationel pålidelighed.

ATProto-native applikationer. `pckt.blog` [pckt.blog, 2025] demonstrerer blogging; `Leaflet.pub` og `Offprint.app` samarbejder om delte lexicons via `Standard.site` [Standard.site, 2025]. Disse applikationer beviser levedygtigheden af ATPProto-only-auth for indholdsplatforme.

OAuth-sikkerhed. DPoP [Fett et al., 2023] forhindrer token-tyveri; PAR [Lodderstedt et al., 2021] forhindrer parameter-manipulation; PKCE [Sakimura et al., 2015] forhindrer kode-aflytning. Tilsammen repræsenterer de state of the art inden for browserbaseret OAuth-sikkerhed—betydeligt stærkere end det Auth0 SPA-flow, som AC i øjeblikket bruger.

Konvivial identitet. Illichs værktøjer til konvivialitet [Illich, 1973] rammer spørgsmålet: udvider identitetssystemet personlig autonomi, eller kræver det afhængighed af en udbyder? Auth0 er en administreret tjeneste—bekvem men afhængig. ATPProto-identitet er portabel, selv-verificerbar og udbyderuafhængig. Nelsons vision om personlig computing [Nelson, 1974] udvides naturligt til personlig identitet: du bør eje dit navn på netværket.

9. KONKLUSION

Aesthetic Computer kører allerede en PDS, udsteder DID'er, synkroniserer indhold til ATPProto-records og publicerer brugerdefinerede lexicons. Den eneste manglende brik er at lade brugere autentificere sig gennem den infrastruktur i stedet for at gå omvejen gennem Auth0. Migrationen er ikke en omskrivning—den er fjernelsen af en workaround.

Den faseinddelte tilgang (ATProto som sekundær login → handle-brobygning → identitetssammenkobling → ATPProto-primær) sikrer, at ingen eksisterende bruger forstyrres. Slutttilstanden: en kreativ computing-plattform, hvor dit handle er en kryptografisk identitet,

dit indhold lever på en server, du kontrollerer, og at logge ind betyder at bevise, at du ejer dine nøgler—ikke at stole på en tredjepart til at indestå for dig.

PDS'en kører allerede. DID'erne er allerede udstedt. Lexiconerne er allerede publiceret. Det er tid til at lade brugere logge ind gennem hoveddøren.

Referencelinks

AT Protocol-specifikationer:

- <https://atproto.com/specs> — Fuld protokolspecifikation
- <https://atproto.com/specs/oauth> — OAuth-specifikation
- <https://atproto.com/specs/handle> — Handle-opløsning
- <https://atproto.com/specs/cryptography> — Kryptografiske metoder
- <https://web.plc.directory/spec/v0.1/did-plc> — DID PLC-specifikation
- <https://atproto.com/guides/lexicon> — Lexicon-skema-system
- <https://atproto.com/guides/oauth-patterns> — OAuth-implementeringsmønstre

Implementeringsguider:

- <https://docs.bsky.app/blog/oauth-atproto> — Byg ATPROTO OAuth-apps
- <https://docs.bsky.app/docs/advanced-guides/resolving-identities> — Identitetsopløsning
- <https://docs.bsky.app/docs/advanced-guides/oauth-client> — OAuth-klientguide

NPM-pakker:

- `@atproto/oauth-client-node` — Node.js OAuth-klient
- `@atproto/oauth-client-browser` — Browser OAuth-klient
- `@atproto/api` — TypeScript XRPC-klient
- `@atproto/identity` — DID/handle-opløsning
- `@atcute/oauth-browser-client` — Let alternativ

Referenceimplementeringer:

- <https://github.com/pilcrowonpaper/atproto-oauth-example> — Astro OAuth-eksempel
- <https://github.com/bluesky-social/atproto> — Officielt ATPROTO-monorepo
- <https://standard.site/docs/introduction/> — Standard.site delte lexicons

Applikationer der bruger ATPROTO Auth:

- `pckt.blog` — Blogging på det åbne sociale web
- `Leaflet.pub` — Langt format-publicering
- `Offprint.app` — Kollaborativ skrivning

IETF-standarder:

- RFC 9449 — DPOp (Demonstrating Proof of Possession)
- RFC 7636 — PKCE (Proof Key for Code Exchange)
- RFC 9126 — PAR (Pushed Authorization Requests)

References

Auth0 by Okta. Auth0 Single Page App SDK. <https://auth0.com/docs/libraries/auth0-single-page-app-sdk>, 2024. JavaScript SDK for browser-based OAuth flows.

Bluesky PBC. At protocol cryptography specification. <https://atproto.com/specs/cryptography>, 2024a. P-256 and K-256 elliptic curve signing.

Bluesky PBC. Did plc specification v0.1. <https://web.plc.directory/spec/v0.1/did-plc>, 2024b. Decentralized Identifiers for AT Protocol.

Bluesky PBC. At protocol handle specification. <https://atproto.com/specs/handle>, 2024c. Handle resolution via DNS TXT and HTTPS well-known.

Bluesky PBC. At protocol oauth specification. <https://atproto.com/specs/oauth>, 2024d. OAuth 2.1 with PKCE, DPOp, and PAR for decentralized authentication.

Bluesky PBC. At protocol specification. <https://atproto.com/specs>, 2024e. Decentralized social networking protocol.

Bluesky PBC. `@atproto/oauth-client-node`. <https://www.npmjs.com/package/@atproto/oauth-client-node>, 2024f. Node.js AT Protocol OAuth client library.

Daniel Fett, Brian Campbell, John Bradley, Torsten Lodderstedt, Michael Jones, and David Waite. RFC 9449: OAuth 2.0 Demonstrating Proof of Possession (DPOp). <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc9449>, 2023. IETF standard for binding tokens to client key pairs.

Ivan Illich. *Tools for Conviviality*. Harper & Row, New York, 1973.

@jeffrey. Ac native os '26: A bare-metal creative computing operating system, 2026. Companion paper describing the AC Native OS.

Torsten Lodderstedt, Brian Campbell, Nat Sakimura, Dave Tonge, and Daniel Fett. RFC 9126: OAuth 2.0 Pushed Authorization Requests. <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc9126>, 2021. Pushed Authorization Requests for OAuth.

Ted Nelson. *Computer Lib / Dream Machines*. Self-published, 1974. Revised edition 1987, Tempus Books/Microsoft Press.

`pckt.blog`. Blogging on the open social web and more exciting features. <https://devlog.pckt.blog/blogging-on-the-open-social-web-and-more-exciting-features-g9x55y6>, 2025. Development journal on ATPROTO blog integration.

Nat Sakimura, John Bradley, and Naveen Agarwal. RFC 7636: Proof Key for Code Exchange by OAuth Public Clients. <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc7636>, 2015. PKCE for OAuth authorization code flow.

Standard.site. Standard site: Open blog publishing on at protocol. <https://standard.site/docs/introduction/>, 2025. Shared lexicons for blog content portability across ATPROTO.

W3C. Decentralized Identifiers (DIDs) v1.0. <https://www.w3.org/TR/did-core/>, 2022. W3C Recommendation for decentralized identifiers.